

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

KONWENCJA

w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotycząca podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE

(2009/C 92/01)

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

BIORĄC POD UWAGĘ decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „decyzją”),

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące wyżej wymienioną decyzję w sprawie zasobów własnych (zwane dalej „rozporządzeniem”),

UWZGLĘDNIAJĄC, że zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks celny (zwanym dalej „Zmodernizowanym kodeksem celnym”) scentralizowana odprawa celna i inne uproszczenia formalności celnych mogą przyczynić się do stworzenia korzystnych warunków handlowych,

UWZGLĘDNIAJĄC, że pojedyncze pozwolenie zdefiniowane w art. 1 pkt 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2454/93 zapewnia te same korzyści w okresie przed rozpoczęciem stosowania Zmodernizowanego kodeksu celnego,

UWZGLĘDNIAJĄC oświadczenie Rady z dnia 25 czerwca 2007 r. dotyczące podziału kosztów poboru należności celnych, w sprawie VAT i statystyki w ramach systemu scentralizowanej odprawy celnej oraz oświadczenie Rady i Komisji z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie oceny działania systemu scentralizowanej odprawy celnej,

BIORĄC POD UWAGĘ art. 17 i 120 Zmodernizowanego kodeksu celnego, które przewidują odpowiednio uznanie ważności decyzji podjętych przez organy celne na całym obszarze Wspólnoty, jak również moc wiążącą wyników weryfikacji na całym obszarze Wspólnoty,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) Zarządzanie scentralizowaną odprawą celną, która może być połączona z uproszczeniami formalności celnych i w ramach której towary zgłaszane są do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w jednym państwie członkowskim, ale przedstawiane organom celnym w innym państwie członkowskim, oznacza wydatki administracyjne w obu tych państwach. Uzasadnia to częściowy ponowny podział kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi wspólnotowemu zgodnie z rozporządzeniem.

- (2) Ten ponowny podział dokonywany przez Umawiającą się Stronę, u której złożone jest zgłoszenie celne na rzecz Umawiającej się Strony, której towary zostają przedstawione, odpowiada łącznie 50 % zatrzymanych kosztów poboru.
- (3) Sprawna realizacja ponownego podziału kosztów poboru wymaga przyjęcia konkretnych procedur w formie Konwencji zawartej między Umawiającymi się Stronami.
- (4) Niniejsza Konwencja powinna być stosowana przez Umawiające się Strony zgodnie z ich przepisami i procedurami krajowymi,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsza Konwencja określa procedury dotyczące ponownego podziału kosztów poboru, gdy zasoby własne są udostępniane budżetowi UE; procedury te są stosowane przez Umawiającą się Stronę w przypadku scentralizowanej odprawy celnej określonej w art. 106 Zmodernizowanego kodeksu celnego, w ramach której towary zgłaszane są do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w jednym państwie członkowskim, ale przedstawiane organom celnym w innym państwie członkowskim.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, mają również zastosowanie, jeżeli koncepcja scentralizowanej odprawy celnej połączona jest z uproszczeniami ustanowionymi na mocy Zmodernizowanego kodeksu celnego.

3. Procedury, o których mowa w ust. 1, mają również zastosowanie do pojedynczego pozwolenia, zdefiniowanego w art. 1 pkt 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2454/93, na procedurę dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 2

Do celów niniejszej Konwencji mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „pozwolenie” oznacza każde pozwolenie wydane przez organy celne, które pozwala na dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w urzędzie celnym właściwym dla miejsca siedziby posiadacza pozwolenia niezależnie od tego, w którym urzędzie celnym towary te zostały przedstawione;
- b) „organy celne wydające pozwolenie” oznaczają organy celne uczestniczącego państwa członkowskiego, które wydają zgodę na dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w urzędzie celnym właściwym dla miejsca siedziby posia-

dacza pozwolenia niezależnie od tego, w którym urzędzie celnym towary te zostały przedstawione;

- c) „organy celne udzielające pomocy” oznaczają organy celne uczestniczącego państwa członkowskiego, które pomagają organom celnym wydającym pozwolenie w nadzorowaniu procedury i zwolnieniu towarów;
- d) „należności celne przywózowe” oznaczają należności celne uiszczane przy przywozie towarów;
- e) „koszty poboru” oznaczają kwoty, które państwa członkowskie są upoważnione zatrzymać, zgodnie z art. 2 ust. 3 decyzji lub odpowiednim przepisem każdej innej późniejszej decyzji zastępującej.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE I PONOWNY PODZIAŁ KOSZTÓW POBORU

Artykuł 3

1. Państwo członkowskie organów celnych wydających pozwolenie powiadamia państwo członkowskie organów celnych udzielających pomocy – drogą elektroniczną lub, jeżeli nie jest ona dostępna, przy użyciu innych odpowiednich środków – o stosownych danych dotyczących kwoty kosztów poboru podlegającej ponownemu podziałowi.

2. Organy celne udzielające pomocy przekazują organom celnym wydającym pozwolenie:

- a) nazwę i adres organu właściwego do otrzymywania informacji na podstawie ust. 1;
- b) dane dotyczące rachunku bankowego, na który ma być wpłacona kwota kosztów poboru podlegająca ponownemu podziałowi.

3. Stosowne dane, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) identyfikacja pozwolenia;
- b) data zapisania na rachunku ustalonej kwoty zasobów własnych zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia;
- c) kwota udostępnionych zasobów własnych, z uwzględnieniem ewentualnych zwrotów należności celnych przywozowych lub odzyskanych należności celnych po zwolnieniu towarów;
- d) kwota zatrzymanych kosztów poboru.

Artykuł 4

Kwota kosztów poboru, która ma podlegać ponownemu podziałowi przez państwo członkowskie organów celnych wydających pozwolenie na rzecz państwa członkowskiego organów celnych udzielających pomocy, jest równa pięćdziesięciu procentom (50 %) kwoty zatrzymanych kosztów poboru.

Artykuł 5

1. Płatność kwoty, o której mowa w art. 4, następuje w miesiącu, w którym ustalona kwota zasobów własnych została zapisana na rachunku zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia.

2. Odsetki za zwłokę są naliczane od kwoty, o której mowa w ust. 1, począwszy od dnia, w którym upłynął przewidziany termin, do dnia zapłaty.

Stawką odsetek za zwłokę jest stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do swojej ostatniej głównej operacji refinansowania przeprowadzonej przed pierwszym dniem kalendarzowym danej połowy roku (stopa referencyjna) powiększona o dwa punkty procentowe.

W przypadku państwa członkowskiego organów celnych wydających pozwolenie, które nie uczestniczy w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, wspomnianą powyżej stopą referencyjną jest równoważna stopa procentowa ustalana przez jego krajowy bank centralny. W tym przypadku stopa referencyjna obowiązująca w pierwszym dniu kalendarzowym danego półrocza obowiązuje przez kolejne sześć miesięcy.

ROZDZIAŁ III

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł 6

Wszelkie spory wynikłe między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji lub działania niniejszej Konwencji są w miarę możliwości rozstrzygane w drodze negocjacji. Jeżeli w terminie trzech miesięcy nie zostanie znalezione rozwiązanie,

zainteresowane Umawiające się Strony mogą za wspólną zgodą wybrać mediatora w celu rozstrzygnięcia sporu.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 7

1. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej jest depozytariuszem niniejszej Konwencji.

2. Państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą zostać Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji przez złożenie u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia po zakończeniu procedur wewnętrznych wymaganych do przyjęcia niniejszej Konwencji.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po tym, jak ostatnie państwo członkowskie będące sygnatariuszem oświadczy, że zakończyło wszystkie procedury wewnętrzne niezbędne do jej przyjęcia. Do czasu wejścia jej w życie każde państwo członkowskie, które zakończyło procedury, może jednak oświadczyć, że będzie stosować Konwencję w swoich stosunkach z państwami członkowskimi, które zgłoszą takie samo oświadczenie w odniesieniu do przepisów objętych niniejszą Konwencją.

4. Postanowienia niniejszej Konwencji mają pierwszeństwo przed wszelkimi uzgodnieniami administracyjnymi między państwami członkowskimi dotyczącymi ponownego podziału kwot kosztów poboru w sytuacjach objętych zakresem niniejszej Konwencji od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej Konwencji między zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 8

1. Każda Umawiająca się Strona może zaproponować zmiany do niniejszej Konwencji, szczególnie gdy grożą jej poważne straty budżetowe w związku ze stosowaniem tej Konwencji. Wszelkie proponowane zmiany przesyłane są depozytariuszowi, o którym mowa w art. 7, który powiadamia o nich Umawiające się Strony.

2. Umawiające się Strony przyjmują zmiany za wspólnym porozumieniem.

3. Zmiany przyjęte zgodnie z ust. 2 wchodzi w życie zgodnie z art. 7.

Artykuł 9

Umawiające się Strony dokonują przeglądu niniejszej Konwencji najpóźniej trzy lata od dnia rozpoczęcia stosowania Zmodernizowanego kodeksu celnego i w razie potrzeby mogą ją zmienić na podstawie tego przeglądu zgodnie z art. 8.

Artykuł 10

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przez notyfikację skierowaną do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

2. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie dziewięćdziesięciu dni od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego notyfikacji o wypowiedzeniu.

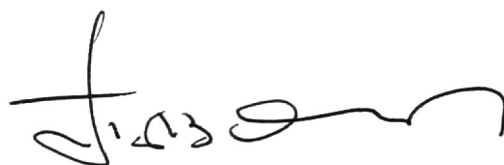
W dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Konwencją.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego marca roku dwa tysiące dziewiątego w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne. Zostaje on złożony w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Voor de regering van het Koninkrijk België
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Für die Regierung des Königreichs Belgien

За правителството на Република България

Za vládu České republiky

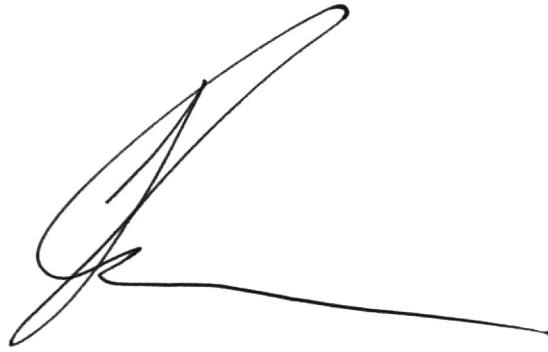
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

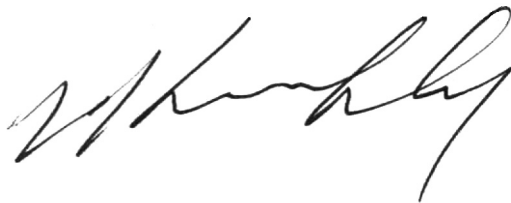
Eesti Vabariigi valitsuse nimel

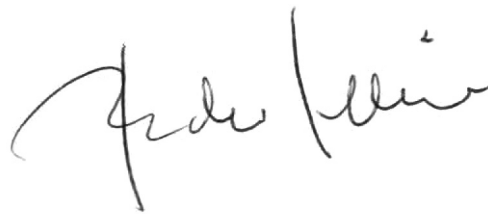
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Per il governo della Repubblica italiana

Giulio Tremonti

Για την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας

Latvijas Republikas valdības vārdā

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

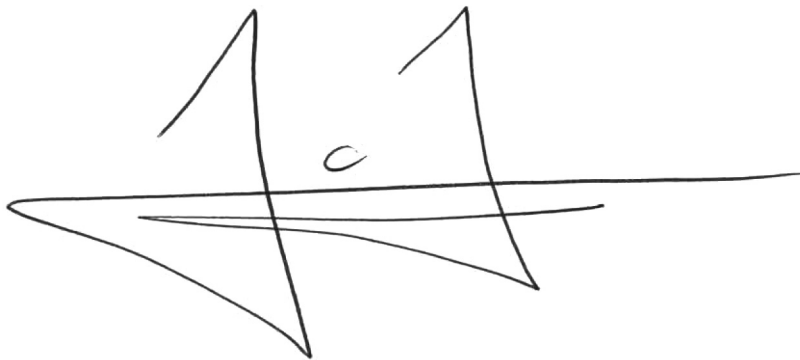
A Magyar Köztársaság kormánya részéről

Ghall-Gvern ta' Malta

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

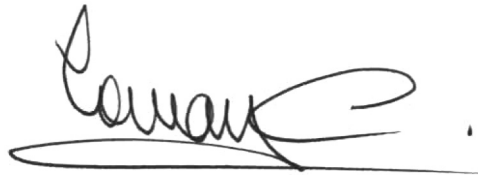
W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Pelo Governo da República Portuguesa

Pentru Guvernul României

Za vlado Republike Slovenije

Za vládu Slovenskej republiky

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland